

تاثیر تمرین طولانی مدت با شدت متوسط بر حجم تومور و بیان ژن HIF-1 α در موش های ماده مبتلا به سرطان پستان

* مهرانوش یادگاری^۱، بهنوش رضاقلی^۲، محمد شفیعی^۳

۱.۲. کارشناس ارشد، گروه فیزیولوژی ورزشی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی، تهران، ایران
۳. کارشناس، گروه مدیریت، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه امام حسین (ع)، تهران، ایران

*Email: Mehrnooshyadegari1397@gmail.com

نوع ارائه مقاله: سخنرانی

چکیده

زمینه و هدف: سرطان پستان یکی از بیماری های رایج زنان در سراسر جهان می باشد که به مرگ زنان در جهان منجر می شود. هدف از تحقیق حاضر، بررسی تاثیر تمرین طولانی مدت با شدت متوسط حجم تومور و بیان ژن HIF-1 α در موش های ماده مبتلا به سرطان پستان بود.

روش کار: ۱۸ سر موش ماده بلب سی (سن: سه تا پنج هفته و وزن: $0.1 \pm 17/1$ گرم) انتخاب و بطور تصادفی به دو گروه تمرین استقامتی و کنترل تقسیم شدند. تمرین طولانی مدت با شدت متوسط شامل هشت هفته و پنج جلسه در هفته دویدن بود. بیان ژن HIF-1 α از روش RT&PCR بررسی شدند. برای تجزیه و تحلیل داده ها از تحلیل واریانس مکرر، آزمون تعقیبی بن فرونی و تی مستقل استفاده شد و سطح معنی داری $P < 0.05$ در نظر گرفته شد.

یافته ها: نتایج نشان داد، تمرین طولانی مدت با شدت متوسط موجب کاهش معنادار در رشد حجم تومور و افزایش معنادار بیان HIF-1 α شد ($p < 0.05$).

نتیجه گیری: با توجه به کاهش حجم تومور، اجرای تمرین طولانی مدت با شدت متوسط نسبت به بی تحرکی جهت کمک در درمان بیماری سرطان پستان مفید باشد.

کلید واژه ها: آنژیوژنز، سرطان پستان، تمرین طولانی مدت با شدت متوسط ، HIF-1 α